

a.

Rechtbank Rotterdam
Sector Bestuursrecht

PRO-FORMA BEROEPSCHRIFT

Dossier : Van Heijst - beroep (20160065)
Onze ref. : MVj20160065j2015j0143
E-mail : hamann@delissenmartens.nl

Edelachtbare heer, vrouwe,

Namens de heer **J. VAN HEIJST**, verder te noemen: "*eiser*", wonende aan het adres Kraanvoqellaan 216 te (3136 JG) Vlaardingen, tekent ondergetekende beroep aan tegen de bijgevoegde beslissing van de Gemeente Rotterdam.

Ondergetekende is daartoe bepaaldelijk gemachtigd door eiser, die in deze zaak woonplaats kiest aan het adres Sportlaan 40 (2566 LB) te 's-Gravenhage, ten kantore van Delissen Martens advocaten belastingadviseurs mediation.

Het beroepschrift wordt ingediend op nader aan te voeren gronden en de gronden zullen zo spoedig mogelijk worden ingediend. De bestreden beslissing wordt geacht te zijn genomen op onjuiste gronden, althans is in strijd met één of meer algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

U wordt verzocht de bestreden beslissing te vernietigen en verweerder in de proceskostenvergoeding te veroordelen.

, 12 januari 2016

Janina . Hamann

b.

2014 0029

Gemeente Rotterdam
College van Burgemeester en Wethouders

Bezoekadres: Stadhuis
Cool sin gel 40 Rotterdam
Postadres: Postbus 70012
3000 KP Rotterdam
Website: www.rotterdam.nl
E-mail: juridischdienstenrso@rotterdam.nl

AANTEKENEN

Delissen Martens advocaten en belastingadviseurs B.V.
mevrouw J.E. Hamann
Postbus 18598
2502 EN 'S-GRAVENHAGE

Retouradres: Postbus 1011, 3000 BA Rotterdam

Inlichtingen Juridische diensten:
Fax: (010) 267 63 00
Inlichtingen: administratie
Telefoon: (010) 267 62 00

Uw brief van: 14 april 2014
Uw kenmerk: JH/20140669/2014/1559
Ons kenmerk: A.B.2014.5.04626/JM +
AB.2015.5.04247 + A.B.2015.5.06867 +
AB.2015.5.12114

Betreft: bezwaarschrift inzake *diversen*

Datum: 4 december 2015

Geachte mevrouw Hamann,

Bij de besluiten *van* 7 april 2014, 10 februari 2015, 15 mei 2015 en 31 augustus 2015 is achtereenvolgens de bezoldiging van de hr. J. van Heijst gekort wegens langdurige ziekte, zijn toelage onregelmatige dienst beëindigd, zijn *verzoek* om herziening *van* het besluit van 7 april 2014 alsmede een *verzoek* om voorschot afgewezen en ook een tweede verzoek om herziening van het besluit *van* 7 april 2014 afgewezen. Daartegen heeft u namens hem op achtereenvolgend op 14 april 2014, 14 mei 2014, 3 september 2014, 24 maart 2015, 22 mei 2015 en 23 juni 2015 bezwaar ingediend. Tevens heeft u verzocht om een proceskostenvergoeding.

De bezwaarschriften zijn behandeld door kamer V *van* de Algemene Bezwaarschriftencommissie. Deze heeft op 23 oktober 2015 een *advies* uitgebracht. Dit *advies bevat* de overwegingen van de Algemene Bezwaarschriftencommissie *over* uw bezwaarschriften. De overwegingen worden onderschreven en dit *advies* wordt dan ook in zijn geheel *overgenomen*.

Gezien de *overwegingen* in het advies en gelet op de toepasselijke wettelijke voorschriften wordt besloten:

- ~ de bezwaren ongegrond te verklaren;
- de bestreden besluiten te handhaven.

Ten aanzien van het verzoek om vergoeding *van* de kosten die bezwaarmaker heeft moeten maken in verband met de behandeling van het bezwaar wordt besloten dit *verzoek* af te wijzen, omdat er geen sprake is *van* een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid *van* de bestreden besluiten.

Rotterdam,

namens het college van burgemeester en wethouders van Rotterdam,
het Hoofd Juridische diensten van de Serviceorganisatie,
namens deze,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'A. van der...' followed by a long horizontal stroke.

Beroepsmogelijkheid

Belanghebbenden kunnen tegen dit besluit op grond van de Algemene wet bestuursrecht binnen zes weken (gerekend vanaf de dag na verzending van dit besluit) een gemotiveerd beroepschrift indienen bij:

De Rechtbank Rotterdam
Sector Bestuursrecht
Postbus 50951
3007 BM Rotterdam

U kunt ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via <http://foket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (OigiO). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Bijlage: advies

d.

Rotterdam, 23 oktober 2015

Aan burgemeester en wethouders,

Voor het uitbrengen van advies hebben wij ons beraden *over* het bezwaarschriften van mevrouw J.E. Hamann, namens de heer J. van Heijst, hierna te noemen bezwaarmaker. De bezwaarschriften zijn gericht tegen uw besluiten waarbij de bezoldiging is gekort wegens langdurige ziekte, de Toelage onregelmatige dienst (TOD) wordt gestopt, (eerste) handhaving *van* het besluit korting bezoldiging (*nav* rapport NKAL) en verzoek om voorschotbetaling, alsmede (een tweede) handhaving van het besluit korting bezoldiging (besluit van 7 april 2014)(*nav* rapport Centrum voor Beroepsziekten) .

Voordat wij dit *advies* hebben uitgebracht hebben wij bezwaarmaker in de gelegenheid gesteld te worden gehoord in onze vergadering van 23 oktober 2015. Van deze hoorzitting is een *verslag* gemaakt, dat in dit advies is *verwerkt*.

Feiten

- 6 mei 2015 heeft de voorzieningenrechter het verzoek om voorlopige voorziening afgewezen vanwege het ontbreken *van* een spoedeisend belang. Er was niet gebleken dat *verzoeker* door de korting op de bezoldiging niet (meer) in staat was zijn vaste lasten te *voldoen*.
- 15 Juli 2015 is er door de voorzieningenrechter op het *verzoek* om een *voorlopige* voorziening, inhoudende de korting op de bezoldiging *van* bezwaarmaker teniet te doen, afwijzend beslist. Zulks op basis *van* de *overweging* dat de besluiten ten tijde *van* het *verzoek* niet onrechtmatig waren omdat niet vast stond dat de arbeidsongeschiktheid *voortvloeit* uit zijn werkzaamheden bij *verweerder*.

Bestreden besluiten

- 7 april 2014: hierin wordt bezwaarmaker medegedeeld dat met ingang *van* april 2014 zijn salaris wordt gekort wegens langdurige ziekte. De korting in april 2014 betreft maart 2014 omdat de kortingen pas achteraf zijn vast te stellen.
- 10 februari 2015: hierin wordt bezwaarmaker medegedeeld dat zijn TOD (toelage beschikbaarheidsdiensten) met ingang *van* 1 januari 2015 wordt beëindigd
- 15 mei 2015: hierin wordt bezwaarmaker medegedeeld dat de korting op zijn bezoldiging wordt gehandhaafd (besluit 7 april 2014) en dat hem geen maandelijks voorschot wordt toegekend *voor* de financiële achteruitgang ten *gevolge* hiervan.
- 31 augustus 2015: wordt bezwaarmaker medegedeeld dat het definitieve rapport van het Centrum *voor* Beroepsziekten geen aanleiding geeft om het besluit van 7 april 2014 te herzien.

Bezwaren

- Ad besluit 7 april 2014
Bezwaarmaker is weliswaar meer dan 6 maanden ziek maar de ziekte *vloeit* voort uit de hem opgedragen werkzaamheden, schoonmaken met Biomos. Als *gevolg* hiervan dient geen korting plaats te vinden op de bezoldiging. Het genomen besluit brengt *onevenredige gevolgen* met zich mee en is in strijd met het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel.
- Ad besluit 10 februari 2015

In verband met tegemoetkoming aan het bezwaar heeft bezwaarmaker geen nadere motivering ingediend.

- Ad besluit 15 mei 2015

De gevolgen van het genomen besluit zijn onevenredig in verhouding tot de met het besluit te dienen doel. De kortingsmaatregel treft bezwaarmaker zwaar. Er is een verzoek voor een voorlopige voorziening ingediend bij de Rb Rotterdam. De medische klachten zijn in ieder geval deels te wijten aan het college. Bezwaarmaker is het oneens met het gestelde dat de vertraging van de bezwaarprocedure het cluster niet toe te rekenen valt. Bezwaarmaker kon niet verwachten dat het onderzoek door het Nederlands Centrum voor Beroepsziekten eind juni nog steeds niet zou zijn afgerond. Het onderzoek door voornoemd centrum is pas in april aangekaart. Het is onbegrijpelijk waarom dit niet reeds in februari is aangekaart. Het cluster was geenszins verplicht om het onderzoek van het NKAL af te wachten. De contacten met het cluster verlopen erg stroef.

- Ad besluit 31 augustus 2015

Reactie van het cluster

- Ad besluiten 7 april 2014 en 31 augustus 2015 aandoening in en door het cluster Gesteld wordt dat de deplorabele gezondheidstoestand rechtsreeks voortvloeit uit de hem opgedragen werkzaamheden. Naar mening van Stadsbeheer staat dit niet vast. Bij het indienen van het bezwaar zijn geen medische stukken bijgevoegd die deze stelling ondersteunen. Het veiligheidsblad van het product Blo-mos (bijlage 4) geeft een aantal algemene richtlijnen voor het gebruik van Bio-mos. Hierbij wordt ook gesproken van mogelijke irritatie van de luchtwegen. Op geen enkele wijze wordt in het veiligheidsblad gesproken over gezondheidsrisico's (ad. 2.3) anders dan bij inslikken van de vloeistof en huidcontact. Voor Blo-mos gelden geen voorgeschreven adembeschermingsmiddelen en gelden geen maximale blootstellingsgrenswaarden. Hieruit mag de conclusie worden getrokken dat Blo-mos geen specifieke gezondheidsrisico's m.b.t. longaandoeningen geeft. Op grond van het veiligheidsblad kan Bio-mos in de buitenlucht zonder *gevaar* voor de gezondheid gebruikt worden. In de RI&E zijn m.b.t. dit middel geen specifieke maatregelen voorgeschreven. Blo-mos is een middel dat op de afdeling gebruikt wordt voor het bestrijden van aanslag op grafmonumenten. Het gebruik van Blo-mos op de afdeling is beperkt tot ongeveer 2 keer per jaar gedurende 1 á 2 weken. Betrokkene behoort tot een kleine groep medewerkers die in die perioden dit middel gebruiken. Betrokkene heeft voor het laatst met Blo-mos gewerkt in de periode eind november tot eind december 2013. Hij was toen op andere gronden gedeeltelijk arbeidsongeschikt en is toen ingezet op deze werkzaamheden. Er was op dat moment bij de afdelingsleiding niets bekend van longproblemen bij betrokkene. Voor medewerkers die Blo-mos gebruiken zijn op de afdeling wel standaard beschermingsmiddelen voorhanden die zij naar eigen behoefte kunnen gebruiken. Het betreft hier handschoenen en mondkapjes. Deze middelen beschermen de medewerkers tegen huidcontact en het mogelijk inslikken van de vloeistof. De afdelingsleiding stelt dat betrokkene vaak gewezen is op de mogelijkheid om deze middelen te gebruiken. Er is geen voorgeschreven adem bescherming dus is dit ook niet iets waar betrokkene op gewezen had moeten worden, ofverplicht had moeten gebruiken. Het gestelde dat Blo-mos de oorzaak is van de huidige longproblemen wordt niet aangetoond dan wel medisch onderbouwd. De mededeling dat betrokkene nu ook (door Bio-mos veroorzaakte) oogproblemen heeft, is voor de afdeling nieuwe (onbevestigde) informatie. Gesteld wordt dat er een medisch causaal verband is tussen de werkzaamheden en de (gezondheids)schade, en er geen reden is om tot korting *over* te gaan. Stadsbeheer is van mening dat dit oorzakelijk verband op dit moment niet vaststaat. Daarnaast is in de regelgeving geen bepaling opgenomen op basis waarvan besloten kan worden wegens een mogelijk causaal verband de korting niet toe te passen. In de aangedragen jurisprudentie zien wij geen motivering van de stelling van de *advocaat* dat *voldoende* mate van waarschijnlijkheid *voldoende* grond is de korting niet toe te passen. Volgens uitspraak van de Centrale Raad van Beroep

(TAR 2010/10422-4-2010) acht de Raad een dergelijk causaal verband eerst aanwezig indien er een voldoende mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de werkzaamheden en/of de werkomstandigheden van de betrokken ambtenaar de bij die ambtenaar aan het licht getreden ziekte daadwerkelijk hebben veroorzaakt. Het is aan de ambtenaar om dit aannemelijk te maken door feiten en omstandigheden aan te dragen waaruit blijkt dat van zo'n voldoende mate van waarschijnlijkheid sprake is. Voor wat betreft de stelling dat de bewijslast bij de gemeente ligt verwijzen wij naar vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep (zie hiervoor). De stelling dat in het verleden hoogst onzorgvuldig is omgegaan met de klachten wijzen wij af. De enige motivering in het bezwaarschrift duidt op het nalaten door de bedrijfsarts om in 2013 contact te leggen met de longarts. De toenmalige bedrijfsarts heeft laten weten dat ten tijde van zijn bemoeienis (tot 1-1-2014) er geen long problemen bij hem zijn gemeld. Dit wordt ook onderbouwd door het spreekuurverslag van 13 januari 2014 waarin voor het eerst iets wordt gemeld over longproblemen.

Verslag hoorzitting

Op 23 oktober 2015 vond er een besloten hoorzitting plaats, ten overstaan van de Algemene Bezwaarschriftencommissie, bestaande uit:

de heer mr. V.L.S. van voorzitter;

de heer mr. M., lid;

mevrouw mr. C.M. Snelders, lid.

De commissie werd bijgestaan door mevrouw. Voor het cluster zijn verschenen de hr (P&O) en de hr. C. (bedrijfsleider die is meegekomen ter vervanging van

W.). Bezwaarmaker is met zijn gemachtigde, mw. mr. J.E. Hamann, op de zitting verschenen.

Nadat de voorzitter de procedure van de zitting uiteen heeft gezet plaatst hij vraagtekens bij de omvang van het geding. Hij vraagt zich af of het besluit van 15 mei 2015 wel op rechtsgevolg is gericht.

Mw. Hamann antwoordt dat er om een voorschot is gevraagd.

De voorzitter is van mening dat het de vraag is of het verzoek om het besluit op te schorten wel op rechtsgevolg is gericht.

Mw. Hamann ziet het als een gewone aanvraag. Dit geldt ook met betrekking tot het besluit van 31 augustus 2015.

De hr. geeft aan dat de verzoeken zijn ontvangen.

De voorzitter vraagt hoe het zit met de toelage onregelmatige dienst.

Partijen geven aan dat dit bezwaar niet meer behandeld hoeft te worden.

Vervolgens ontstaat er een discussie over de mengverhouding en het spuiten van Biomos.

Volgens de bedrijfsleider is er volgens de voorschriften geen bescherming nodig bij het spuiten ook niet bij het vernevelen. De mengverhouding ligt tussen 1:10 en 1 :40.

Bezwaarmaker is van mening dat niet voldaan is aan de veiligheidsvoorschriften omdat hij opdracht had om puur te spuiten. Hij kon niet beschikken over een beschermingsbril en mondkapje.

Mw. Hamann is van mening dat het cluster niet aannemelijk heeft gemaakt dat een en ander al 10 jaar veilig gebeurt.

De voorzitter vraagt hoe lang er gespoten per jaar.

De hr bedrijfsleider betoogt dat er twee maal per jaar 5 weken wordt gespoten en dat het bijna een dagelijkse bezigheid is.

De hr. P&O wijst er op dat bezwaarmaker voor het onderzoek een belasting van 6 maanden per jaar heeft aangegeven. Het cluster is daar nooit bij betrokken geweest.

Bezwaarmaker geeft als reactie dat hij het knap vindt als je dit werk in vijf weken kan doen. Hij heeft 5 tot 8 weken nodig per periode.

De hr. Bedrijfsleider kan zich hier in vinden.

De vraag van de voorzitter of zij de conclusie van het Rapport Centrum Beroepsziekten deelt wordt door mw. Hamann bevestigd. Het is niet duidelijk Voor twee klachten COPD en neusklachten is voldoende indicatie dat het gaat om een beroepsziekte. Er is sprake van een arbeidsgerelateerde aandoening. De artsen kunnen dit niet met 100% zekerheid zeggen maar het is aannemelijk dat er voldoende mate van waarschijnlijkheid is.

De voorzitter vraagt of dit volgens haar het criterium is.

De hr. P\$O zegt dat het niet 1 rapport is. NKAL is op eigen initiatief van bezwaarmaker gebeurd. Het cluster heeft zich het recht voorbehouden om naar de Raad van beroepsziekten te gaan. NKAL bevestigt het standpunt van het Centrum van beroepsziekten.

De voorzitter vraagt of dit in overwegende mate is.

Mw. Snelders vraagt of er gecontroleerd wordt dat medewerkers zich aan voorschriften houden.

De hr. Bedrijfsleider antwoordt dat het werk is stil gelegd vanwege het feit dat er met hoge druk is gespoten.

Nadat de voorzitter heeft geconstateerd dat er geen vragen of opmerkingen meer zijn sluit hij de hoorzitting.

Regelgeving

Ambtenarenreglement

Artikel 52.

1. De ambtenaar heeft bij ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid als rechtstreeks en objectief medisch vast te stellen gevolg van ziekte of gebrek vanaf de eerste dag van die ongeschiktheid gedurende de eerste zes maanden recht op doorbetaling van zijn volledige bezoldiging.
2. De ambtenaar heeft bij voortdurende van deze ongeschiktheid gedurende de zevende tot en met de twaalfde maand recht op doorbetaling van 90% van zijn bezoldiging.
3. De ambtenaar heeft bij voortdurende van deze ongeschiktheid na 12 maanden gedurende de dertiende tot en met de vierentwintigste maand recht op doorbetaling van 75% van zijn bezoldiging.
4. De ambtenaar heeft bij voortdurende van deze ongeschiktheid na 24 maanden tot het einde van zijn dienstverband recht op doorbetaling van 70% van zijn bezoldiging.
5. De ambtenaar heeft ten minste recht op het wettelijk minimumloon, berekend naar rato van zijn formele arbeidsduur.
6. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder ziekte ook gebreken verstaan.
7. De ambtenaar heeft recht op de doorbetaling van zijn volledige bezoldiging over de uren waarop hij:
  - e. zijn arbeid verricht;
  - f. passende arbeid verricht;
  - g. werkzaamheden in het kader van zijn re-integratie verricht;
  - h. scholing volgt in het kader van zijn re-integratie.
8. De ambtenaar behoudt na afloop van de termijn van zes maanden recht op de doorbetaling van zijn *volledige* bezoldiging bij arbeidsongeschiktheid in en door de dienst.
9. De ambtenaar, bedoeld in het derde en vierde lid, die ten minste 50% van zijn formele arbeidsduur zijn arbeid, passende arbeid, dan wel werkzaamheden in het kader van zijn re-integratie verricht of scholing volgt in het kader van zijn re-integratie, genoemd in het zevende lid van dit artikel, heeft recht op een extra percentage van 5% berekend over de bezoldiging waar hij recht op heeft ingevolge dit artikel. Hierbij geldt als maximum de bezoldiging bedoeld in het eerste lid.
10. De periode waarover de ambtenaar voorafgaand aan de periode van het zwangerschaps- en bevallingsverlof, bedoeld in artikel 48b, ziek is als gevolg van de zwangerschap, schort de periode, bedoeld in het eerste tot en met het vierde lid, op.
11. Voor de toepassing van het eerste tot en met het *vierde* lid worden perioden van ongeschiktheid wegens ziekte samengeteld indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen of indien zij direct voorafgaan aan en aansluiten op een periode waarin zwangerschaps- en bevallingsverlof wordt genoten, bedoeld in artikel 48b, tenzij in dat geval de ongeschiktheid redelijkerwijs niet geacht kan worden voort te vloeien uit dezelfde oorzaak.
12. De doorbetaling van de bezoldiging, bedoeld in het eerste, tweede, derde en vierde lid, eindigt indien de ambtenaar definitief wordt herplaatst in een andere functie.
13. Burgemeester en wethouders zullen rekening houden met individuele gevallen van terminale ziekte. In die gevallen zal de afweging worden gemaakt of ook na afloop van de termijn van zes maanden, bedoeld in het eerste lid, de volledige bezoldiging wordt doorbetaald.

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 3:2

Bij de voorbereiding *van* een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.

Artikel 3:4

1. Het bestuursorgaan weegt de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen af, voor zover niet uit een wettelijk voorschrift of uit de aard van de uit te oefenen bevoegdheid een beperking voortvloeit.

2. De voor een of meer belanghebbenden nadelige *gevolgen van* een besluit mogen niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

Artikel 3:46

Een besluit dient te berusten op een deugdelijke motivering.

Artikel 4:84

Het bestuursorgaan handelt overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden *gevolgen* zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden *onevenredig* zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

Artikel 4:95

1. Het bestuursorgaan kan vooruitlopend op de vaststelling van een verplichting tot betaling van een geldsom een voorschot verlenen indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat een verplichting tot betaling zal worden vastgesteld, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.

2 .....

Overwegingen

De beschikkingen/brieven dateren van 7 april 2014 (korting bezoldiging wegens langdurige ziekte), 10 februari 2015 (TOD/ beschikbaarheidsdiensten), 15 mei 2015 (handhaving besluit 7 april 2014 en afwijzing voorschot) en 31 augustus 2015 (handhaving besluit 7 april 2014), en zijn op dezelfde datum *verzonden*. De bezwaarschriften zijn gedagtekend 14 april 2014, 14 mei 2014, 3 september 2014, 24 maart 2015, 22 mei 2015 en 23 juni 2015 en op dezelfde datum (per fax) ontvangen. De bezwaarschriften zijn tijdig ingediend en voldoen voorts aan de vereisten van artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), waarmee de bezwaren ontvankelijk zijn.

Het cluster heeft in haar besluit van 15 mei 2015 verzuimd aan te geven op grond van welke regelgeving/artikel het voorschotbesluit is genomen. Dit wordt hierbij in bezwaar gerepareerd. Het voorschot is geweigerd op grond van artikel 4:95 van de Awb.

Ten aanzien van het ingediende bezwaar tegen de toelage onregelmatige diensten (TOD) stelt de commissie vast dat partijen tot overeenstemming zijn gekomen en dat dit niet meer in bezwaar hoeft te worden behandeld.

De vragen die door de commissie moeten worden beantwoord zijn of het cluster:

- al dan niet terecht is overgegaan tot korting op de bezoldiging wegens langdurige ziekte;
- de twee *verzoeken* om herziening van het besluit van 7 april 2015 terecht zijn afgewezen;
- het cluster terecht een voorschotbetaling heeft geweigerd.

De commissie *bevestigt* de genomen besluiten door het cluster. Zij heeft hiertoe het volgende overwogen.

De commissie constateert dat tussen partijen niet in geding is dat er sprake is van zes maanden ziekte die korting van de bezoldiging tot gevolg heeft. Bezwaarmaker is *van* mening dat zijn bezoldiging niet gekort dient te worden op grond van het gestelde in artikel 52, lid 8, van het Ambtenarenreglement omdat er sprake is van arbeidsongeschiktheid in- en door de dienst.

De commissie kan bezwaarmaker in -zijn bezwaar tegen het besluit van 7 april 2015 niet volgen omdat op dat moment niet vaststaat dat er sprake is van arbeidsongeschiktheid in- en door de dienst.

Bezwaarmaker initieert vervolgens een onderzoek om vast te stellen of er sprake is van arbeidsongeschiktheid in- en door de dienst. De commissie merkt op dat dit niet de gebruikelijke procedure is. Normaal gesproken verzoekt een medewerker de werkgever vast te stellen of er sprake is van arbeidsongeschiktheid in- en door de dienst. De secretaris van de bezwaarschriftencommissie heeft in dat verband aan gemachtigde te kennen gegeven dat het cluster alsnog kon besluiten een eigen onderzoek te laten verrichten. Het cluster wacht vervolgens de uitslag van het onderzoek af. Op 23 december 2014 bericht het NKAL dat er sterke aanwijzingen zijn voor een aandoening in- en door de dienst. Bezwaarmaker verzoekt bij monde van zijn gemachtigde vanwege voornoemd rapport om herziening van het besluit van 7 april 2014 en een voorschotbetaling. Het cluster handhaaft naar de mening van de commissie in het besluit van 15 mei 2015 terecht haar besluit van 7 april 2014, nu bezwaarmaker niet heeft aangetoond dat er sprake is van causaal verband tussen zijn arbeidsongeschiktheid en de uitoefening van de dienst. De conclusie opgenomen in het rapport, dat er sterke aanwijzingen zijn voor causaliteit is hiervoor onvoldoende. Op grond van deze conclusie wordt ook terecht het verzoek om een voorschot door het cluster afgewezen. Het vorenstaande wordt ondersteund door de uitspraak van de voorlopige voorzieningenrechter van 15 juli 2015, die geen noodzaak zag tot een voorlopige voorziening, op basis van de overweging dat de besluiten ten tijde van het verzoek niet onrechtmatig waren omdat niet vast stond dat de arbeidsongeschiktheid voortvloeit uit de werkzaamheden die bezwaarmaker verricht bij verweerder.

De commissie is van mening dat ook op het laatste verzoek van bezwaarmaker om terug te komen op het besluit van 7 april 2014, terecht door het cluster afwijzend is beslist. In het, in opdracht van het cluster, uitgevoerde onderzoek door het Centrum van Beroepsziekten wordt geconcludeerd dat niet vast te stellen is dat de arbeidsongeschiktheid in overwegende mate haar oorzaak vindt in de opgedragen werkzaamheden. Het is niet onder te verdelen in percentages. Er is dus wederom geen causaal verband vastgesteld.

Nu er geen sprake is van causaal verband, komt de commissie niet toe aan de toetsing of voor het korten op de bezoldiging aan het vereiste van het deugdelijk inrichten van de werkzaamheden is voldaan. In dit verband merkt de commissie echter wel op dat in de processen en procedures weliswaar aan de vereiste beveiliging van werkzaamheden is voldaan, maar dat zij van mening is dat het cluster (een betere) controle dient te verrichten of de werknemers (waaronder leidinggevend) zich wel houden aan de voorschriften, preciezer gezegd met betrekking tot het gebruik van Biomos. Als gevolg van het ontbreken van voornoemd causaal verband komt de commissie ook niet toe aan de toetsing of hier sprake is van opzet of bewuste roekeloosheid aan de zijde van de ambtenaar.

De commissie wil gezien het vorenstaande verwijzen naar de uitspraak *van* de Centrale Raad van Beroep die met betrekking tot vaststelling van arbeidsongeschiktheid in- en door de dienst als norm heeft geformuleerd dat de ambtenaar - voor zover dit niet reeds voortvloeit uit van toepassing zijnde rechtspositionele voorschriften- recht heeft op vergoeding van de schade die hij lijdt in de uitoefening van zijn werkzaamheden, tenzij het betrokken bestuursorgaan aantoont dat het zijn verplichtingen is nagekomen de werkzaamheden van de ambtenaar op zodanige wijze in te richten alsmede voor het verrichten van de werkzaamheden zodanige maatregelen te treffen en aanwijzingen te verstrekken als redelijkerwijs nodig is om te voorkomen dat de ambtenaar in de uitoefening van zijn werkzaamheden schade lijdt, of aantoont dat de schade in belangrijke mate een gevolg is van opzet of bewuste roekeloosheid van de ambtenaar.

In de bewoordingen "in de uitoefening van zijn werkzaamheden" is tot uitdrukking gebracht dat tussen de uitoefening van de werkzaamheden en de schade causaal verband moet bestaan. De Raad acht een dergelijk verband eerst aanwezig indien er een voldoende mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de werkzaamheden en/of de werkomstandigheden van de betrokken ambtenaar de bij die

ambtenaar aan het licht getreden ziekte daadwerkelijk hebben veroorzaakt. Het is aan de ambtenaar om dit aannemelijk te maken door feiten en omstandigheden aan te dragen waaruit blijkt dat van zo'n voldoende mate van waarschijnlijkheid sprake is (zie onder meer CRvB 22 juni 2000, LJN AB0072 en TAR 2000,112) .

Bij monde van gemachtigde heeft bezwaarmaker te kennen gegeven dat naar zijn mening niet is voldaan aan het gestelde in de artikelen 3:2, 3:4 leden 1 en 2, 3:46, en artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De commissie is van mening dat bij de besluitvorming door het cluster is voldaan aan het gestelde in de artikelen 3:2, 3:4 lid 1 , en 3:46 Awb. Het cluster heeft de benodigde feiten vergaard om tot een zorgvuldig besluit te komen, waarbij de belangen *van* bezwaarmaker zijn gewogen. Het besluit berust op de motivering dat er door medische deskundigen is vastgesteld dat er geen sprake is van een causaal verband tussen de werkzaamheden en de ziekte. Het aangeven dat er sprake is van aannemelijkheid van causaal verband is onvoldoende. Op grond van de artikelen 3:4 lid 2 en 4:84 Awb is bezwaarmaker bij monde van zijn gemachtigde van mening dat de genomen besluiten met betrekking tot het korten van de bezoldiging en het niet verlenen van een *voorschot*, onevenredig zijn met de doelen van de genomen besluiten. De commissie kan bezwaarmaker hier niet in volgen. Het korten van bezoldiging wegens langdurige ziekte kan iedere ambtenaar treffen en wordt verondersteld algemeen bekend te zijn. Van de ambtenaar mag worden verwacht dat hij hier rekening mee houdt en dat hij in het kader *van* zijn eigen verantwoordelijkheid hierop anticipeert. De commissie heeft geen bijzondere omstandigheden aangetroffen die tot de conclusie moeten leiden dat het besluit *onevenredig* is met de nadelige gevolgen *voor* bezwaarmaker. Ten aanzien van het verlenen van een voorschot is de commissie het, in *navolging* van de Rechtbank, eens met het cluster dat zij dit niet heeft verleend. Er was immers geen sprake *van* een medisch deskundig oordeel dat tot het niet korten *van* de bezoldiging zou leiden.

De commissie is het eens met bezwaarmaker dat het onderzoek naar een aandoening in- en door de dienst sneller had kunnen verlopen. Als excuus kan worden aangevoerd dat wanneer je afhankelijk bent van (een medisch oordeel van) externen dat je de voortgang van een en ander niet altijd kunt bespoedigen. Dit gesteld hebbende constateert de commissie ook dat de vertraging uiteindelijk geen nadeel *oplevert* voor bezwaarmaker, omdat als er causaal verband wordt aangenomen toekenning plaats vindt met terugwerkende kracht.

Conclusie

Op grond van het voorgaande *adviseren* wij u dan ook:

- de bezwaren ongegrond te verklaren;
- de bestreden besluiten te handhaven.

De Algemene Bezwaarschriftencommissie, kamer V,

De secretaris,

mevrouw J. van der Meer, p/v.

De voorzitter,

de heer mr. V.L.S. van Crujningen, p/v.